

ת"פ 35328/12/13 - מדינת ישראל נגד א ג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35328-12-13 מדינת ישראל נ' ג

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א ג

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. ביום 4.9.14 הודה הנאשם והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת תיק זה (להלן: "התיק העיקרי"), בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהמשך, ביום 2.7.15, ביקש הנאשם לצרף ולהודות גם בת"פ 22975-04-13 (להלן: "תיק הצירוף"), והורשע בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, וכן בעבירה של שימוש בכוח למניעת מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969.

2. על פי עובדות כתב האישום בתיק העיקרי, ביום 13.12.13, שהה הנאשם יחד עם מר בורדקוב (להלן: "המתלונן") בבית הנאשם. הנאשם והמתלונן שנו לשוכרה, וכשהם בגילופין התגלע ביניהם ויכוח, במהלכו חנק הנאשם את המתלונן והיכה אותו בפניו. כתוצאה משתי מכות שהכה הנאשם את המתלונן, נפל המתלונן על הרצפה, איבד את הכרתו ונגרמו לו חתך בזווית הפה והמטומה מתחת לעין.

על פי עובדות כתב האישום בתיק הצירוף, ביום 30.3.12, הגיע הנאשם לביתו, שם התגורר עם אמו (להלן: "המתלוננת"). הנאשם, שהיה בגילופין, החל צועק ומכה בקירות הבית וברהיטים. בהמשך, ניגש אל המתלוננת, אחז בידיה, ניער אותה, דחף את ראשה והותיר לה סימן אדום ביד. יומיים לאחר מכן, ביום 1.4.12, הגיע שוטר למרכז המסחרי במעלה אדומים והבחין בנאשם שוכב על הארץ כשהוא בגילופין וסייע לו להגיע לביתו. השוטר הודיע לנאשם על מעצרו, ובתגובה החל הנאשם להשתולל, תוך שליחת אגרופים לכול עבר, והתנגדות בכוח למעצרו החוקי.

3. שירות המבחן ערך מספר תסקירים לגבי הנאשם, לאורך תקופה ארוכה. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי בגין עבירות אלימות, בגין ריצה אף מאסר בפועל, כאשר הרקע הוא שימוש מופרז באלכוהול. בעבר, בוצעו ניסיונות כושלים לשלב את הנאשם בהליך גמילה מאלכוהול. במסגרת מעצרו בתיק העיקרי, השתלב הנאשם בקהילה הסגורה "בית אביבה" ביום 24.3.14, סיים בהצלחה הליך גמילה של כשנה, ולאחריו שולב לתקופת הסתגלות בת מספר חודשים בהוסטל פתוח. לאחר סיום שלב זה, השתלב הנאשם בטיפול קבוצתי ופרטני במסגרת עמותת אפש"ר, מאז חודש דצמבר 2015, ומטופל במקום על ידי פסיכיאטר. במקביל, הגיע הנאשם לפגישות בשרות המבחן. על אף נתק מסוים וחשד לשימוש חוזר באלכוהול במהלך הטיפול, דיווח הפסיכיאטר המטפל בעמותת אפש"ר, כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא עם תוכנית הטיפול, מגיע למפגשים פרטניים, נוטל חלק פעיל בפגישות הקבוצתיות, אינו משתמש באלכוהול, וההתרשמות היא כי מצבו טוב ומאוזן. הנאשם אף מכר את ביתו על מנת להחזיר חובות, ושב להתגורר עם אימו. הנאשם מחפש עבודה כשכיר, ועל מנת לאפשר לו עבודה מתאימה המליץ שירות המבחן להטיל עליו של"צ לצד מבחן.

הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה טענה כי על אף הדרך המשמעותית שעבר הנאשם, הרי שלא ניתן להצביע על שיקום מוחלט. לנאשם עבר פלילי בגין עבירות אלימות, וביצע את המיוחס לו על אף קיומו של מאסר על תנאי. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, ולהשית על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. בנוסף, טענה המאשימה להפעלת המאסר המותנה במצטבר.

ב"כ הנאשם ביקש להעדיף את שיקולי השיקום ולראות את כבדת הדרך המשמעותי שעבר הנאשם, לאחר ששהה תחילה במעצר מלא משך למעלה מארבעה חודשים. לטענתו, העבירות בהן הורשע הנאשם אינן במדרג גבוה, ולפיכך עתר להורות על הארכת המאסר המותנה וכן להטיל על הנאשם של"צ משמעותי.

הנאשם בדבריו, העיד כי הוא מכור נקי מאלכוהול מזה שנתיים וחצי, וכי עבר הליך גמילה קשה בקהילה טיפולית. עוד השלים בטיעונו, כי ממשיך בדרך הגמילה והטיפול.

מתחם הענישה

5. הנאשם הורשע בביצוע עבירות אלימות, וכן בשימוש בכוח כלפי שוטר בעת מעצרו.

התוקף אדם אחר, פוגע בזכות כל אדם לשלמות גופו ולביטחונו האישי. התנגדות למעצר חוקי תוך שימוש בכוח, פוגעת ביכולתם של השוטרים לבצע מלאכתם נאמנה, ומכרסמת ביכולת לשמור על הסדר הציבורי ובכוח ההרתעה של אוכפי החוק.

בחנית נסיבות מעשיו של הנאשם בשני כתבי האישום, מעלה כי מדובר באלימות לא מתוכננת, אשר הופעלה בעטיו של שימוש לרעה באלכוהול ואיבוד שליטה לאחר השימוש בו.

במסגרת התיק העיקרי, חנק הנאשם את חברו והיכה שתי מכות בפניו. מעשיו של הנאשם הותירו חבלות בגופו של חברו, אשר אף איבד את הכרתו לאחר שנפל ארצה כתוצאה משתי המכות. במסגרת תיק הצירוף, ניער הנאשם את אימו ודחף את ראשה, זאת בתוך ביתה, מקום בו אמורה לחוש מוגנת ובטוחה. כמו כן, גרם לה הנאשם לסימן חבלה בידה. במועד מאוחר לכך, התנגד הנאשם בכח למעצרו כדין. מדובר בנסיבות שאינן מהחמורות, וכן לא ניתן להצביע על חבלות קשות במיוחד. יש עוד להזכיר כי מדובר בעבירות מסוג עוון, בשני המקרים.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, תוך מתן דגש לנסיבות ביצוע העבירות, אני קובע כי מתחם הענישה לגבי התיק העיקרי נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שרות, ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים. לגבי תיק הצירוף, נע מתחם הענישה בין מאסר בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך 10 חודשים.

העונש המתאים

6. הנאשם הודה במיוחס לו, צירף תיק נוסף, קיבל אחריות על מעשיו, ונרתם להליך טיפולי קשה, משמעותי וממושך, משך למעלה משנתיים. דרכו של הנאשם החלה במעצר למשך כארבעה חודשים, המשיכה בשילובו במסגרת טיפולית סגורה משך כשנה, שילוב בהוסטל פתוח משך מספר חודשים, ולאחר מכן טיפול בקהילה במסגרת קבוצתית ופרטנית בעמותת אפש"ר. הנאשם שמר על אורח חיים הכולל עבודה, וללא צריכת אלכוהול. ניתן עוד להצביע על ההתפתחות החיובית של הנאשם, בכך שמכר את ביתו על מנת להחזיק חובות, ועבר להתגורר עם אימו.

מדובר בתהליך שיקומי משמעותי, ארוך, קשה וממושך, בו הנאשם נזקק למאמץ רב, אך התמיד בדרך השיקום. מדובר בהחלט במקרה בו יש לתת משקל משמעותי לסיכויי השיקום של הנאשם, כפי שעולים מהאמור לעיל. גמילת הנאשם מאלכוהול, כמוה כגמילה משימוש באלימות, אשר נבעה מאובדן שליטה כתוצאה משימוש מופרז באלכוהול. הנאשם והחברה כולה, יצאו נשכרים מהצלחת ההליך הטיפולי ומשינוי הדרך בו נקט הנאשם בשלב זה של חייו.

לפיכך, אתחשב בנאשם ובמידת הפגיעה של העונש על המשך שיקומו, לרבות שיקומו התעסוקתי.

נוכח כל האמור, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

בגין התיק העיקרי

א. אני מורה על חידוש המאסר המותנה, שמשכו שישה חודשים, אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 7098-05-13 (שלום טבריה), זאת לשנתיים נוספות.

ב. צו מבחן למשך שנתיים מהיום. בית המשפט הבהיר היטב לנאשם, כי

עמוד 3

אם לא יעמוד בתנאי המבחן, יחודש הדיון בעניינו, לרבות גזירת עונשו.

בגין תיק הצרופ

ג. שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות.

ד. שישה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על עבירת אלימות מסוג כלשהו, למעט איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ו, 27 יוני 2016, במעמד הצדדים.